

Зразок позовної заяви про визнання протиправною бездіяльність, зобов'язання вчинити дії (зобов'язати розглянути клопотання та вирішити питання про надання дозволу на розробку документації із землеустрою)

«___» ___ 20_p.

Львівський окружний адміністративний суд

м. Львів, вул.Чоловського, 2, 79018

Позивач:

Адреса для листування: _____,
Реєстраційний номер облікової
картки платника податків _____
Офіційна електронна адреса – відсутня
Електронна пошта: _____
Тел.: _____

Відповідач:

Головне управління Держгеокадастру у Львівській області
Адреса: 79019, м. Львів, пр. В.Чорновола, 4
Код ЄДРПОУ: 39769942
офіційна електронна адреса:
<https://lvivska.land.gov.ua/>
Електронна пошта: lviv@land.gov.ua
Тел. (032) 236-88-00

Позовна заява немайнового характеру

Позовна заява

про визнання протиправною бездіяльність, зобов'язання вчинити дії

Позивач – _____ звертається до Окружного адміністративного суду м. Києва з позовною заявою до *Відділу державної виконавчої служби Дарницького районного управління юстиції м. Києва* про зобов'язання вчинити певні дії, звільнення майна з-під арешту, а саме зобов'язати ВДВС Дарницького районного управління юстиції у місті Києві зняти арешт та зняти заборону на нерухоме майно.

Щодо способу судового захисту:

Відповідно до ч. 1 статті 5 Кодексу адміністративного судочинства України (КАСУ) кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або законні інтереси, і просити про їх захист шляхом:

1) визнання протиправним та нечинним нормативно-правового акта чи окремих його положень;

- 2) визнання протиправним та скасування індивідуального акта чи окремих його положень;
- 3) визнання дій суб'єкта владних повноважень протиправними та зобов'язання утриматися від вчинення певних дій;
- 4) визнання бездіяльності суб'єкта владних повноважень протиправною та зобов'язання вчинити певні дії;
- 5) встановлення наявності чи відсутності компетенції (повноважень) суб'єкта владних повноважень;
- 6) прийняття судом одного з рішень, зазначених у пунктах 1-4 цієї частини та стягнення з відповідача - суб'єкта владних повноважень коштів на відшкодування шкоди, заподіяної його протиправними рішеннями, дією або бездіяльністю.

Керуючись ч.2 ст. 5 КАСУ позивач при зверненні з позовом до суду вибрав спосіб судового захисту, що передбачений пунктом 4 ч. 1 ст. 5 КАСУ та звертається до суду з позовною заявою про визнання бездіяльності суб'єкта владних повноважень протиправною та зобов'язання вчинити певні дії.

Щодо предметної, інстанційної та територіальної юрисдикції:

Згідно п.1. ч.1 статті 19 КАСУ юрисдикція адміністративних судів поширюється на справи у публічно-правових спорах фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів), дій чи бездіяльності, крім випадків, коли для розгляду таких спорів законом встановлено інший порядок судового провадження.

Враховуючи те, що у позивача та відповідача, який є суб'єктом владних повноважень виник публічно-правовий спір щодо оскарження дій відповідача, позивач вважає, що даний спір відноситься до предметної юрисдикції адміністративного суду.

Відповідно до ч. 1 ст. 22 Кодексу адміністративного судочинства місцеві адміністративні суди (місцеві загальні суди як адміністративні суди та окружні адміністративні суди) вирішують адміністративні справи як суди першої інстанції, крім випадків, визначених частинами другою - четвертою цієї статті.

Відповідно до ч. 1 ст. 25 Кодексу адміністративного судочинства України адміністративні справи з приводу оскарження індивідуальних актів, а також дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень, які прийняті (вчинені, допущені) стосовно конкретної фізичної чи юридичної особи (їх об'єднань), вирішуються за вибором позивача адміністративним судом за зареєстрованим у встановленому законом порядку місцем проживання (перебування, знаходження) цієї особи-позивача або адміністративним судом за місцезнаходженням відповідача, крім випадків, визначених цим Кодексом.

Отже, правила предметної, територіальної та інстанційної юрисдикції не порушені.

Обставини справи:

___.___.202_ року, позивач звернувся до ГУ Держгеокадастру у Львівській області із клопотанням (заявою) про надання позивачу дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність, орієнтовною площею __ га для ведення особистого селянського господарства за рахунок земель запасу Солонківської сільської ради, за адресою Солонківська ОТГ, 1000 м. до с. Солонка.

До клопотання позивач додав викопіювання з кадастрової карти та копію документа що посвідчує особу.

Вказане клопотання було надіслане до відповідача рекомендованим листом, отримане ним 28.05.2020 та 02.06.2020 зареєстроване за № _____

Вказане клопотання було надіслане до відповідача рекомендованим листом, отримане ним 28.05.2020 та 02.06.2020 зареєстроване за № _____, що підтверджується матеріалами справи.

Відповідно до п. 7 ст. 118 Земельного Кодексу України відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність, розглядає клопотання у місячний строк і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні. Підставою відмови у наданні такого дозволу може бути лише невідповідність місця розташування об'єкта вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, генеральних планів населених пунктів та іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку.

Відповідно до ст. 20 Закону України «Про звернення громадян» звернення громадян повинні розглядатися і вирішуватися органами державної влади, місцевого самоврядування, у термін не більше одного місяця від дня їх надходження, а ті, які не потребують додаткового вивчення, - невідкладно, але не пізніше п'ятнадцяти днів від дня їх отримання. Якщо в місячний термін вирішити порушені у зверненні питання неможливо, керівник відповідного органу, підприємства, установи, організації або його заступник встановлюють необхідний термін для його розгляду, про що повідомляється особі, яка подала звернення. При цьому загальний термін вирішення питань, порушених у зверненні, не може перевищувати сорока п'яти днів.

Однак на даний час з боку відповідача у термін визначений п. 7 ст. 118 Земельного Кодексу України, ст. 20 Закону України «Про звернення громадян» не було прийнято рішення про надання або про відмову надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки.

Позивач звертаючись до ГУ Держгеокадастру у Львівській області з метою реалізації передбаченого законодавством права на безоплатне отримання у власність земельних ділянок, мав об'єктивні сподівання на виконання управлінським органом своїх функцій, а саме на отримання від нього офіційних відповідей у встановлений строк та встановленого зразка.

Вказане кореспондується із положеннями ст. 19 Закону України «Про звернення громадян» у відповідності до яких органи державної влади зобов'язані письмово повідомляти громадянина про результати прийнятого рішення.

Позивач вважає, що його клопотання протиправно не розглянуто відповідачем у встановлений законодавством місячний термін, та не надано дозволу на розробку проекту землеустрою чи мотивованої відмови в його наданні, у зв'язку з цим позивач звернувся з цією позовною заявою.

Обґрунтування позову:

Відповідно до ст. 14 Конституції України закріплено, що земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави. Право власності на землю гарантується. Це право набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону.

У відповідності до вимог ст.19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно п. 6 ч. 1 ст. 121 ЗК України громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності для ведення особистого селянського господарства в розмірі - не більше 2,0 гектара.

Відповідно до ч. 2 ст. 22 ЗК України, до земель сільськогосподарського призначення належать:

а) сільськогосподарські угіддя (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги);

б) несільськогосподарські угіддя (господарські шляхи і прогони, полезахисні лісові смуги та інші захисні насадження, крім тих, що віднесені до земель лісгосподарського призначення, землі під господарськими будівлями і дворами, землі під інфраструктурою оптових ринків сільськогосподарської продукції, землі тимчасової консервації тощо).

При цьому, п. "а" ч. 3 ст. 22 ЗК України визначає те, що землі сільськогосподарського призначення передаються у власність та надаються у користування громадянам - для ведення особистого селянського господарства, садівництва, городництва, сінокосіння та випасання худоби, ведення товарного сільськогосподарського виробництва, фермерського господарства.

Таким чином, ч. 3 ст. 22 ЗК України надає право громадянам набувати у власність земельні ділянки для ведення особистого селянського господарства за рахунок земель сільськогосподарського призначення, до яких належать сільськогосподарські та несільськогосподарські угіддя.

Відповідно до ч. 1 ст. 116 ЗК України, громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень, визначених вказаним Кодексом, або за результатами аукціону.

Згідно ч. 6 ст.118 ЗК України встановлено, що громадяни, зацікавлені в одержанні безоплатно у власність земельної ділянки із земель державної або комунальної власності, подають клопотання до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених ст. 122 цього Кодексу. У клопотанні зазначаються цільове призначення земельної ділянки та її орієнтовні розміри. До клопотання додаються графічні матеріали, на яких зазначено бажане місце розташування земельної ділянки, погодження землекористувача (у разі вилучення земельної ділянки, що перебуває у користуванні інших осіб) та документи, що підтверджують досвід роботи у сільському господарстві або наявність освіти, здобутої в аграрному навчальному закладі (у разі надання земельної ділянки для ведення фермерського господарства).

Відповідно до п. 7 ст. 118 ЗК України відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність, розглядає клопотання у місячний строк і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні. Підставою відмови у наданні такого дозволу може бути лише невідповідність місця розташування об'єкта вимогам законів, прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, генеральних планів населених пунктів та іншої містобудівної документації, схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, затверджених у встановленому законом порядку.

Відтак, ЗК України визначено вичерпний перелік підстав для відмови у наданні дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки.

Аналогічна правова позиція викладена у постанові Верховного Суду від 16.05.2019 у справі №826/17220/17.

Крім того, ч. 4 ст. 122 ЗК України визначено, що центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів у галузі земельних відносин та його територіальні органи передають земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної власності, крім випадків, визначених частиною восьмою цієї статті, у власність або у користування для всіх потреб.

Згідно з пп. 31, 50 п. 4 Положення про Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 15 від 14.01.2015 року, Держгеокадастр відповідно до покладених на нього завдань розпоряджається землями державної власності сільськогосподарського призначення в межах, визначених ЗК України, безпосередньо або через визначені в установленому порядку його територіальні органи; погоджує в межах повноважень, передбачених законом, документацію із землеустрою.

Відповідно до правової позиції Європейського суду з прав людини, викладену в рішеннях у справах «Лелас проти Хорватії» (Lelas v.Croatia), «Пінкова та Пінк проти Чеської Республіки» (PincovdandPine v.The Czech Republic), «Гаші проти Хорватії» (Gashiv.Croatia), «Трго проти Хорватії» (Trgo v.Croatia) щодо застосування принципу «належного урядування», згідно якого державні органи, які не впроваджують або не дотримуються своїх власних процедур, не повинні мати можливість отримувати вигоду від своїх протиправних дій або уникати виконання своїх обов'язків. Ризик будь-якої помилки державного органу повинен покладатися на саму державу, а помилки не можуть виправлятися за рахунок осіб, яких вони стосуються.

Згідно з ч.1 ст.2 Кодексу адміністративного судочинства України завданням адміністративного судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів у сфері публічно-правових відносин з метою ефективного захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

Відповідно до ч. 1 ст. 5 Кодексу адміністративного судочинства України кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або інтереси.

Заходи щодо забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви до суду, позивачем не здійснювалися.

Враховуючи вищевикладене та керуючись ст.14, ст.19 Конституції України, п. 7 ст. 118 Земельного Кодексу України, _____, ч.2. ст. 5, п.1. ч.1 ст. 19, ч.1 ст.25, 160, 161,168 Кодексу адміністративного судочинства України, -

ПРОШУ:

1. Прийняти адміністративний позов до розгляду.
2. Визнати протиправною бездіяльність Головного управління Держгеокадастру у Львівській області щодо нерозгляду в місячний термін клопотань позивача _____ (РНОКПП _____) від __ __ 202_ року про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки та не надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки.
3. Зобов'язати Головне управління Держгеокадастру у Львівській області у встановленому законодавством порядку розглянути клопотання позивача _____ (РНОКПП _____) від __ __ 202_ року про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого сільського господарства

орієнтовною площею __ га за рахунок земель запасу Солонківської сільської ради, яка розташована: Львівська область, Пустомитівський район, Солонківська ОТГ, ____ метрів до села Солонка та вирішити питання про надання дозволу на розробку документації із землеустрою щодо відведення з урахуванням перевірки співставлення зайнятих і вільних земельних ділянок.

4. Стягнути з Головного управління Держгеокадастру у Львівській області (код ЄДРПОУ __, місцезнаходження: 79019, м. Львів, пр - т Чорновола, 4) за рахунок бюджетних асигнувань на користь позивача _____ (РНОКПП № _____, який зареєстрований за адресою _____) судовий збір в сумі _____ грн.

Додаток:

1. Квитанція про сплату судового збору.
2. Довідка про підтвердження позивача про те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав.
3. Копія паспорту громадянина України.
4. Копія довідки про присвоєння ідентифікаційного номеру.
5. Копія клопотання (заяви) про надання позивачу дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність.
6. Докази про відправлення відповідачу клопотання (заяви) про надання позивачу дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність.
7. Докази про отримання відповідачем клопотання (заяви) про надання позивачу дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність.
8. Копія позовної заяви з додатками для відповідача.

Позивач

Львівський окружний адміністративний суд

м. Львів, вул.Чоловського, 2, 79018

Позивач:

Адреса для листування: _____,
Реєстраційний номер облікової
картки платника податків _____
Офіційна електронна адреса – відсутня
Електронна пошта: _____
Тел.: _____

Повідомлення

**про підтвердження позивача про те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього самого
відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав.**

На вимогу п.11 ч.5 ст. 160 Кодексу адміністративного судочинства України позивач підтверджує,
що в провадженні судів або інших органів, які в межах своєї компетенції вирішують спори, немає справи зі
спору між тими ж сторонами, про той же предмет і з тих же підстав та немає рішення цих органів з такого
спору.

Позивач _____